

ภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติในผู้ป่วยไทย ที่รักษาด้วยลิธีียม

อาณุภาพ ปราพันธ์ พ.บ.* สรยุทธ วาสิกานันท์ พ.บ.** พิเชฐ อุดมรัตน์ พ.บ.**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาถึงอุบัติการณ์ของการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติจากการกินยาลิธีียมในผู้ป่วยไทย และศึกษาว่าปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติดังกล่าว

วิธีการศึกษา : เป็นการศึกษาแบบ retrospective descriptive study โดยเก็บข้อมูลจากเวชระเบียนผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยลิธีียมเป็นครั้งแรกตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 ถึง 31 ธันวาคม 2546 โดยดูปัจจัยต่างๆ ได้แก่ อายุที่เริ่มได้ลิธีียมครั้งแรก เพศ ระยะเวลา ขนาดยาของลิธีียม ระดับลิธีียมในซีรัม และยาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษา : ในช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้ป่วยที่ได้ลิธีียมทั้งสิ้นจำนวน 355 ราย ในจำนวนนี้มี 286 ราย (ร้อยละ 80.6 ของผู้ป่วยที่ได้ลิธีียมทั้งหมด) ที่สามารถค้นหาข้อมูลการรักษาจากเวชระเบียนผู้ป่วยได้ โดยมีผู้ป่วยที่มีผลการตรวจไทรอยด์อัลตร้าซาวน์ทั้งหมด 182 ราย แต่มีเพียง 73 ราย เท่านั้นที่มีผลไทรอยด์อัลตร้าซาวน์ก่อนได้ลิธีียมและมีค่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ ซึ่งในจำนวนนี้พบผู้ป่วย 10 ราย (ร้อยละ 13.7) เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติหลังจากได้รับลิธีียม โดยผู้ป่วยกลุ่มนี้คือร้อยละ 60 ของผู้ป่วยที่มีผลการตรวจอัลตร้าซาวน์ทั้งหมด แต่เมื่อเทียบกับผู้ป่วยที่ไม่ได้รับลิธีียมทั้งหมด (ร้อยละ 90) เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติภายใน 1 ปี หลังเริ่มรักษาด้วยลิธีียม แต่เมื่อเทียบกับผู้ป่วยที่ไม่ได้รับลิธีียมทั้งหมด (ร้อยละ 70) เป็นผู้ป่วยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70) เป็นผู้หญิง ผู้ป่วยร้อยละ 80 มีอายุน้อยกว่า 50 ปี นอกจากนี้พบว่าผู้ป่วยที่เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติเร็วภายใน 1 ปีนั้น ผู้ป่วย 2 ใน 5 ราย มีอายุมากกว่า 50 ปี และผู้ป่วย 3 ใน 5 ราย มีผลไทรอยด์อัลตร้าซาวน์ก่อนเริ่มรักษาด้วยลิธีียมมากกว่า 3.3 mU/L ซึ่งใกล้กับค่าสูงสุดของค่าปกติ

สรุป : การเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติจากลิธีียมพديدةไม่น้อย และสามารถเกิดขึ้นได้เร็วภายใน 1 ปี หลังได้ยา โดยปัจจัยที่พบว่าอาจมีความสัมพันธ์ คือ ผู้ป่วยเพศหญิง มีระดับลิธีียมในซีรัมสูง และระดับไทรอยด์อัลตร้าซาวน์ตั้งแต่ก่อนเริ่มรักษา มีค่าใกล้ค่าสูงสุดของค่าปกติ แพทย์จึงควรให้ความสำคัญต่อการเกิดผลข้างเคียงนี้ในการใช้ลิธีียมเพื่อการรักษาจะยิ่งได้ผลมากขึ้น เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดภาวะผิดปกติในเชิงสถิติต่อไป

คำสำคัญ : ลิธีียม ต่อมไทรอยด์ ไทรอยด์อัลตร้าซาวน์ทำงานผิดปกติ อุบัติการณ์

วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2549; 51(1): 29-41

* โรงพยาบาลกรุงเทพพัทยา เมืองพัทยา อ.บางละมุง จ.ชลบุรี 20150

** ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

ที่ติดต่อ: upichet@medicine.psu.ac.th, โทรศัพท์ 074-751351, 074-451352 โทรสาร 074-429922

Effect of Lithium on Thyroid Function in Thai Patients

Anuparb Papapan, MD.*

Sorayut Vasiknanonte, MD.**

Pichet Udomrattan, MD.**

Objective : To study the incidence of abnormal thyroid function due to lithium usage in Thai patients who were treated at Songklanagarind Hospital and to explore associated factors.

Method : Medical records of patients who first received lithium during the period from 1 January 1998 to 31 August 2003 were retrospectively reviewed.

Results : There were 355 patients who first received lithium during that period. The 286 patients (80.6%) had been found medical records. Only 73 patients had the thyroid function test (TFT) prior to beginning treatment with normal reports. Finally, 10 of 73 patients (13.7%) had an abnormal TFT after receiving lithium. Half of them had abnormal TFT within 1 year of treatment and 90% of them within 3 years. For those who had abnormal TFT, 7 of 10 patients were female, 8 of 10 patients were less than 50 years old. 3 of 5 patients who had abnormal TFT within 1 year were female, 2 of 5 patients were older than 50 years old and 3 of 5 patients had nearly the maximum level of normal range for TFT prior lithium treatment.

Conclusion : An abnormal thyroid function test due to lithium used was found to be rather common in Thai patients and could occur within first year of treatment. Due to some limitations of small samples in this report, the authors propose a prospective cohort study with a larger sample size for better information.

keywords : Lithium, thyroid gland, abnormal thyroid function test, incidence

J Psychiatr Asso Thailand 2006 ; 51 (1): 29-41

* Bangkok Pattaya Hospital, 301 Moo.6 Sukhumvit Road, KM.143 Naklua, Banglamung, Chonburi, 20150, Thailand.

** Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Prince of Songkla University, Hat Yai, Songkhla 90110, Thailand.

บทนำ

ลิธيومเป็นยาที่มีใช้มานานตั้งแต่ศตวรรษที่ 1950 โดย Cade JF ได้นำมาใช้รักษาโรค bipolar ระยะ manic episode พบว่าได้ผลการรักษาดี¹ และลิธيومได้รับการยอมรับจากองค์กรอาหารและยาของประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปีค.ศ.1970 ว่าสามารถใช้รักษาโรค bipolar ระยะ manic episode ได้ และยังได้รับการยอมรับตั้งแต่ปีค.ศ.1974 ว่าสามารถใช้รักษาระยะยาวยืดเยื้อเพื่อป้องกันการเกิดซ้ำ (recurrent) ของโรค bipolar ได้ด้วย² ลิธيومจึงจัดว่าเป็นยามาตรฐานตัวหนึ่งที่ใช้ในการรักษาโรค bipolar

การรักษาโรค bipolar เพื่อป้องกันการเกิดซ้ำจำเป็นต้องได้รับลิธيومเป็นระยะเวลานานทำให้ผู้ป่วยบางส่วนเกิดผลข้างเคียงจากการรักษา เนื่องจากลิธيومมีผลต่อการทำงานของร่างกายหลายระบบเช่น ไทรอยด์ฮอร์โมน ระบบขับถ่ายปัสสาวะ การทำงานของหัวใจ^{3,4} รวมทั้งมี

ตารางที่ 1 แสดงผลของการศึกษาในอดีตตั้งแต่ ค.ศ. 1982 - 2001 เรื่องการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติในผู้ป่วยที่รักษาด้วยลิธيوم

ชื่อผู้ ทำการศึกษา	ปีที่ ทำการศึกษา	จำนวนประชากร ที่ศึกษา	ผลการศึกษา	
			ทำการศึกษา	ทำการศึกษา
Amdisen A และ Andersen	1982	237	พบว่ามีความซุกของภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานน้อยโดยไม่มีอาการร้อรอยละ 7.6 (ร้อรอยละ 4.2 มีระดับ TSH มากกว่า 35 mU/l และร้อรอยละ 3.4 มีระดับ TSH ระหว่าง 10 – 34.9 mU/l)	
CJ ⁶				
Bocchetta A และคณะ ⁷	1991	150	พบว่ามีความซุกภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานน้อยโดยไม่มีอาการร้อรอยละ 19 โดยพบในผู้หญิงมากกว่า และพบว่าร้อรอยละ 53 ของผู้ป่วยที่มีภาระน้ำตราชพบ antithyroid antibody	
Terao T และคณะ ⁸	1995	18	ศึกษาผู้ป่วยที่ได้รับลิธيومในระยะเวลา 8 สัปดาห์พบว่ามีอุบัติการณ์ของการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานน้อยโดยไม่มีอาการร้อรอยละ 11 (พบว่ามี free T4 และ TSH เพิ่มขึ้น แต่ T3 ไม่มีการเปลี่ยนแปลง)	

Kirov G ⁹	1998	209	พบว่ามีความซูกของภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานน้อยโดยไม่มีอาการ (subclinical hypothyroidism) ร้อยละ 9.6 โดยพบว่าผู้หญิงเกิดภาวะนี้มากกว่าผู้ชายเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.9 และ 3.4 ตามลำดับ โดยพบว่าผู้ป่วยที่อายุมากกว่า 50 ปี จะพบภาวะนี้ได้มากกว่า
Kusalic M และ Engles mann F ¹⁰	1999	101	พบว่ามีความซูกของภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานต่ำผิดปกติ (hypothyroidism) ร้อยละ 40 โดยพบว่ามีอาการเกิดขึ้นเฉลี่ย 3.7 ปีหลังจากได้รับลิเมียม และพบว่าผู้ป่วยหญิงที่อายุมากกว่า 60 ปี เกิดภาวะอยู่ร่องน้ำมากกว่าผู้ชายหญิงที่อายุน้อยกว่า 60 ปี
Bocchetta A และคณะ ¹¹	2001	150	ได้ติดตามผู้ป่วยเป็นเวลา 10 ปี พบว่ามีอุบัติการณ์ของอาการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติจำนวนร้อยละ 5.2 (autoimmunity ร้อยละ 1.4, subclinical hypothyroidism ร้อยละ 1.7 และ goiter ร้อยละ 2.1)

ในปัจจุบันผู้ป่วยที่จำเป็นต้องรักษาด้วยลิเมียม ได้มีแนวปฏิบัติทางคลินิกในการดูแลก่อนให้ยาคือ การตรวจร่างกายระบบต่างๆ และการตรวจทางห้องปฏิบัติการได้แก่ CBC, BUN, Creatinine, TFT, UA, ECG (ในผู้ป่วยที่มีอายุมากกว่า 50 ปี) และตรวจภาวะการตั้งครรภ์ในหญิงวัยเจริญพันธุ์ และติดตามผลเหล่านี้ทุก 6-12 เดือน¹³⁻¹⁵

จากข้อมูลเบื้องต้น จะเห็นได้ว่าการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติในผู้ป่วยที่รักษาด้วยลิเมียม น่าจะมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ เพศ อายุ ขนาดยา และระยะเวลาที่ได้รับยา¹⁶ ซึ่งจากการทบทวนการศึกษาในประเทศไทยพบว่ามีผู้วิจัยในเรื่องนี้อย่างชัดเจน จึงเป็นเหตุให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบถึงอุบัติการณ์ของการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติ รวมถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติในผู้ป่วยที่ได้

รับการรักษาด้วยลิเมียมในโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ โดยหวังว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการรักษาผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยลิเมียมต่อไป

วิธีการศึกษา

ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้ป่วยโรคจิตเวชอายุ 15-70 ปี ที่รักษาในคลินิกจิตเวชของโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ และได้รับการรักษาด้วยลิเมียมในช่วงเวลา ตั้งแต่วันที่ 1 มค. 2541 ถึง 31 สค. 2546

การเก็บข้อมูล เป็นการเก็บจากเวชระเบียนผู้ป่วย โดยเริ่มจากฐานข้อมูลใบสั่งยาในระบบคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลสงขลานครินทร์จากนั้นสืบค้นหาเวชระเบียนผู้ป่วยและนำข้อมูลต่างๆ จากเวชระเบียน ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ ศาสนา สถานภาพสมรส และข้อมูลการรักษา เช่น การวินิจฉัยโรค ปริมาณยาเฉลี่ย

ของลิธيومที่ได้รับต่อวัน และผลตรวจทางห้องปฏิบัติการได้แก่ ระดับลิธيومในซีรัมและฮอร์โมน TSH (thyroid stimulating hormone) มากวิเคราะห์

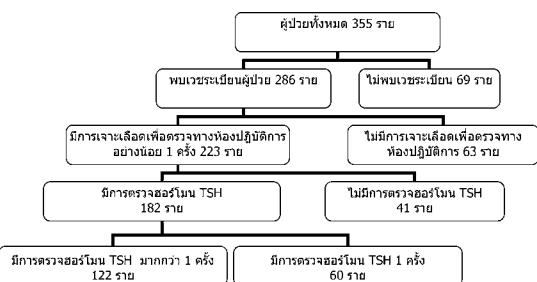
การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบ retrospective cohort study โดยติดตามข้อมูลของผู้ป่วยทุกรายที่ได้รับการรักษาด้วยลิธيومตั้งแต่วันที่ 1 มค. 2541 ถึง 31 สค. 2546 โดยเริ่มติดตามตั้งแต่ได้รับลิธيوم กระทั้งเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติ ดังกล่าว โดยปัจจัยที่ศึกษาได้แก่ เพศ, อายุเมื่อเริ่มได้รับลิธيوم, ระยะเวลาที่ได้รับลิธيوم, ขนาดของลิธيومที่ได้รับ, ระดับลิธيومในซีรัม, และยาอื่นๆ ที่ใช้ร่วมในการรักษา

ผลการศึกษา

จากฐานข้อมูลใบสั่งยาในระบบคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลส่งเสริมคินทร์ พบว่ามีผู้ป่วยที่มารักษาและได้รับลิธيومในช่วงเวลาที่ศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 355 ราย ในจำนวนนี้มี 286 รายซึ่งสามารถค้นหาข้อมูลการรักษาจากเวชระเบียนผู้ป่วยได้ ส่วนอีก 69 รายไม่สามารถค้นหาข้อมูลได้ เนื่องจากเวชระเบียนเดิมมีการสูญหาย

ในจำนวน 286 รายนั้น พบว่ามีผู้ป่วยจำนวน 223 ราย มีข้อมูลในเวชระเบียนว่ามีการตรวจเลือดทางห้องปฏิบัติการอย่างน้อยหนึ่งครั้ง โดย 182 รายจาก 223 ราย มีการตรวจไทรอยด์ ฮอร์โมนคือ TSH (thyroid stimulating hormone) และมีเพียง 122 รายที่มีการตรวจฮอร์โมน TSH มากกว่าหนึ่งครั้ง ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงที่มาของข้อมูลผู้ป่วยที่รักษาด้วยลิธيومและได้รับการตรวจฮอร์โมน TSH

แผนภาพที่ 2 แสดงที่มาของข้อมูลผู้ป่วยที่มีภาวะไทรอยด์ฮอร์โมนผิดปกติจำนวนทั้งหมด 26 ราย

ในผู้ป่วยที่ได้ลิธيومและมีผลการตรวจฮอร์โมน TSH ทั้งสิ้น 182 รายนั้น พบว่ามีผู้ป่วยที่มีฮอร์โมน TSH ผิดปกติ ทั้งสิ้น 26 ราย (ค่าปกติของ TSH = 0.25-4.0 mU/L) ในจำนวนนี้พบว่ามีความผิดปกติตั้งแต่ก่อนได้รับลิธيوم 6 ราย จึงสามารถระบุได้ว่าไม่ใช่ผลจากการรักษาด้วยลิธيوم และผู้ป่วยจำนวน 10 ราย ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเป็นผลจากการรักษาด้วยลิธيومหรือไม่ เนื่องจากผู้ป่วยดังกล่าว แม้จะมีผลการตรวจฮอร์โมน TSH ว่าผิดปกติ แต่ไม่ได้มีการตรวจฮอร์โมน TSH ไว้เป็นพื้นฐานมาก่อนได้รับลิธيوم ขณะผู้วิจัยจึงได้คัดออกจากการศึกษา เพราะฉะนั้นจึงเหลือผู้ป่วยที่มีผลการตรวจไทรอยด์ฮอร์โมนทั้งสิ้น 166 ราย ในจำนวนนี้มีผู้ป่วยเพียง 10 รายที่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเกิดภาวะไทรอยด์

ยอโร์โนนผิดปกติภายหลังจากได้รับลิธีียมเพื่อการตรวจ
ยอโร์โนน TSH พื้นฐานปกติ และมาเกิดความผิดปกติ
ขึ้นภายหลังจากได้รับลิธีียม

ตารางที่ 2 ได้แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยโดย
เปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่รักษาด้วยลิธีียมและไม่มี
การตรวจไทรอยด์ยอโร์โนนปกติหลังได้รับลิธีียมทั้งหมด

ตารางที่ 2 แสดงเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยลิธีียม และไม่มีผลตรวจ
ไทรอยด์ยอโร์โนนปกติหลังได้รับลิธีียม 156 ราย เปรียบเทียบกับผู้ป่วยที่ตรวจพบว่ามีภาวะไทรอยด์
ยอโร์โนนผิดปกติหลังได้รับลิธีียม 10 ราย

ข้อมูลเบรียบเทียบ	ผู้ป่วยที่มีการตรวจไทรอยด์ยอโร์โนน ทั้งหมด 156 ราย	ผู้ป่วยที่มียอโร์โนนไทรอยด์ผิดปกติ ทั้งหมด 10 ราย
อายุเฉลี่ย (ปี)	34.0	34.9
ช่วงอายุ		
- < 30 ปี	57	4
- 31 - 40 ปี	50	3
- 41 – 50 ปี	26	1
- > 51 ปี	23	2
เพศ (ชาย/หญิง)	67/87	3/7
เชื้อชาติ		
- ไทย	146	10
- จีน	1	0
- อิสลาม	8	0
- ไม่มีข้อมูล	1	0
ศาสนา		
- พุทธ	139	10
- คริสต์	1	0
- อิสลาม	16	0

การศึกษา

- ประดุมศึกษา	9	1
- นัดยมศึกษา	13	2
- ปวช./ปวส.	10	2
- ปริญญา	26	1
- ไม่มีข้อมูล	98	4

อาชีพ

- ทำงาน	22	1
- แม่บ้าน	21	1
- ค้าขาย	20	1
- รับราชการ	22	3
- รัฐวิสาหกิจ	2	0
- รับจ้าง	20	0
- นักศึกษา	15	1
- อื่นๆ	16	3
- ไม่มีข้อมูล	18	0

สถานะสมรส

- โสด	87	7
- คู่	55	3
- หย่าร้าง	2	0
- หม้าย	6	0
- ไม่มีข้อมูล	6	0

ผู้ที่มีไข้ในภาวะรักษา

- จ่ายเงิน	60	4
- สังคมสงเคราะห์	1	0
- ประกันสังคม	3	0
- ประกันสุขภาพ	25	1
- เปิกจ่ายต้นสังกัด	37	4
- ไม่มีข้อมูล	30	1

อายุเฉลี่ยที่เริ่มกินลิอเรียม (ปี)	31.4	32.8
ช่วงอายุ		
- < 30 ปี		
- 31 – 40 ปี	85	5
- 41 – 50 ปี	32	3
- > 51 ปี	20	1
- ไม่มีข้อมูล	12	1
	7	0
ขนาดยาเฉลี่ยต่อวัน (mg./วัน)	923	990
วิธีกินยา		
- กินวันละครั้ง	6	0
- กินมากกว่า 1 ครั้ง	150	10
ระดับยาเฉลี่ยในชั่วโมง (mmol/L)	0.770	0.806

จากผู้ป่วยที่มีผลการตรวจไทรอยด์ออกซิโนทั้งสิ้น 182 ราย มีผู้ป่วยเพียง 79 รายเท่านั้นที่มีผลไทรอยด์ออกซิโนทั้งตั้งแต่ก่อนได้รับลิอเรียม ในจำนวนนี้มีผู้ป่วย 6 รายที่มีภาวะไทรอยด์ออกซิโนนิคติกตั้งแต่แรก และได้คัดออกจากการศึกษา เพราะฉะนั้นจึงมีผู้ป่วยที่มีผลไทรอยด์ออกซิโนนิกติกก่อนได้รับลิอเรียมทั้งสิ้น 73 ราย

คงจะผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยที่ได้รับลิอเรียมทั้ง 73 ราย มาแยกเป็นกลุ่มผู้ป่วยที่เกิดภาวะไทรอยด์ออกซิโนนิกติกหลังได้ลิอเรียมจำนวน 10 รายและกลุ่มผู้ป่วยที่มีออกซิโนนิกติกหลังได้ลิอเรียมจำนวน 63 ราย มาเปรียบเทียบกันในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลของผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยลิธيومและมีภาวะไตรอยด์ซอร์โนนพิดปกติ 10 ราย เปรียบเทียบกับผู้ป่วยที่ยังมีภาวะไตรอยด์ซอร์โนนปกติ 63 ราย

ข้อมูลเปรียบเทียบ	ผู้ป่วยที่มีไตรอยด์ซอร์โนนพิดปกติ	ผู้ป่วยที่มีผลไตรอยด์ซอร์โนนปกติ
หลังได้ลิธيوم 10 ราย		หลังได้ลิธيوم 63 ราย
อายุเฉลี่ย (ปี)	34.9	35.6
เพศ (ชาย/หญิง)	3/7	27/36
อายุเฉลี่ยที่เริ่มกินยา	32.8	30.8
ลิธيوم (ปี)		
ขนาดยาเฉลี่ยที่ได้รับ	990	965
ต่อวัน (มก./วัน)		
ระดับยาลิธيومเฉลี่ย (mmol/L)	0.806	0.747
ระดับซอร์โนน TSH พื้นฐานเฉลี่ย (mU/L)	2.418	1.732
ระดับซอร์โนน TSH ที่ พิดปกติเฉลี่ย (mU/L)	5.299	—
จำนวนเดือนเฉลี่ยที่เกิด [†] ภาวะซอร์โนน TSH พิดปกติ (เดือน)	22.1	—

จากตารางที่ 2 และ 3 พบร่วมกันว่า ผู้ป่วยที่มีภาวะไตรอยด์ซอร์โนนพิดปกติ มีอายุเฉลี่ย 34.9 ปี และผู้ป่วยจะเกิดภาวะไตรอยด์ซอร์โนนพิดปกติหลังจากได้รับลิธيومเฉลี่ย 22.1 เดือน นอกจากนั้นพบว่าผู้ป่วยที่เกิดภาวะไตรอยด์ซอร์โนนพิดปกติ จะมีระดับลิธيومในชีรั่วน้ำสูงกว่าผู้ป่วยที่มีไตรอยด์ซอร์โนนปกติเล็กน้อย

การศึกษานี้พบว่าผู้ป่วยที่เกิดภาวะไตรอยด์ซอร์โนนพิดปกติจากลิธيومจำนวน 10 รายนั้น พบร่วมกัน 9 ใน 10 ราย เกิดความพิดปกติภายใน 3 ปีหลังได้รับ

ลิธيوم และพบว่า 5 ใน 10 ราย (ร้อยละ 50) เกิดความพิดปกติภายใน 1 ปีแรกหลังการรักษา นอกจากนั้นพบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 70) และมีอายุน้อยกว่า 50 ปี (ร้อยละ 80) แต่จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าไม่สามารถคำนวณหน่วยสำคัญทางสถิติได้ เนื่องจากมีจำนวนผู้ป่วยที่เกิดภาวะไตรอยด์ซอร์โนนพิดปกติหลังได้ลิธيومน้อยเกินไป คณานะผู้วิจัยจึงขอรายงานข้อมูลผู้ป่วยแต่ละราย ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลกระทบของยาต้านประสาทต่อการทำงานของต่อมไทรอยด์ 10 ราย ซึ่งบ่งชี้ถึงความเสี่ยงต่อสุขภาพ

ลำดับ	เพศ	สถาบัน	อายุ	การวินิจฉัย	ผลการตรวจ	ระดับยาต้านประสาท (มก.ว./วัน)	ระดับยาต้านประสาท (มมอ/L)	ผลการตรวจ TSH (มค.ก.ว.)	ผลการตรวจ TSH (มค.ก.ว./วัน)	ยาต้านประสาทที่ใช้ร่วมด้วย
		ผู้สูงอายุ		TSH ครึ่งวงจร	นาโนโมล/l	ไมโครรัม	ไมโคร摩ล/l	ไมโครรัม	ไมโครรัม	คลอร์แพม ฟีดีไปตี
1	หญิง	โสด	21	Bipolar I	1.67	900	0.67	35	4.83	คลอร์แพม 50 มก./วัน
2	หญิง	โสด	54	Bipolar I	3.48	1200	1.09	5	6.30	คลอนเซปาม 5 มก./วัน
3	หญิง	โสด	34	Bipolar I	2.51	1200	0.58	25	4.34	คลอนเซปาม 2 มก./วัน
4	หญิง	โสด	32	Schizoaffective	0.83	900	0.95	28	4.8	ไฮเปอร์ไดอล 10 มก./วัน
5	ชาย	โสด	22	Bipolar I	3.39	900	0.90	7	6.48	ไฮเปอร์ไดอล 4 มก./วัน
6	ชาย	โสด	21	Schizoaffective	1.64	1200	0.70	7	6.56	คลอร์แพม 200 มก./วัน
7	ชาย	โสด	36	Bipolar I	2.54	900	0.94	60	4.16	โลราเดดีน 10 มก./วัน
8	หญิง	โสด	51	Bipolar I	3.61	900	0.45	12	5.78	ริสเปอร์ดีน 2 มก./วัน
9	หญิง	โสด	42	Bipolar I	1.76	900	0.83	32	5.23	ฟลูอ็อกซีน 30 มก./วัน
10	หญิง	โสด	26	Bipolar I	2.75	900	0.59	8	4.51	คลอนเซปาม 0.5 มก./วัน

หมายเหตุ : ค่าปกติของ TSH = 0.25 - 4.00 mU/L

จากการวิจัยพบว่าผู้ป่วยที่มีภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติมีจำนวนทั้งสิ้น 26 ราย จากผู้ป่วยซึ่งได้รับลิธيومและมีผลการตรวจไทรอยด์ออกซิโนทั้งสิ้น 182 ราย ในจำนวนดังกล่าวมีเพียง 73 รายที่ได้รับการตรวจ TSH ก่อนได้รับลิธيومซึ่งพบว่าอยู่ในระดับปกติอยู่ก่อน และได้รับการตรวจซ้ำเมื่อได้รับยา茫าระยะหนึ่งโดยพบว่ามีผู้ป่วย 10 ราย จาก 73 ราย (ร้อยละ 13.7) เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติหลังการรักษาด้วยลิธيوم ในขณะที่มีผู้ป่วยอีก 10 ราย พบรภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติหลังได้รับลิธيوم แต่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าเป็นผลข้างเคียงจากลิธيومหรือไม่ เนื่องจากผู้ป่วยไม่ได้รับการตรวจไทรอยด์ออกซิโนเป็นพื้นฐานมาก่อนจะได้รับยา และผู้ป่วยอีก 6 ราย พบรภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติตั้งแต่ก่อนได้รับลิธيوم จึงกล่าวได้ว่าอุบัติการณ์ของการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติ ในผู้ป่วยไทยที่รักษาด้วยลิธيومของโรงพยาบาลลงชานครินทร์ คือร้อยละ 13.7

เมื่อพิจารณาผู้ป่วยที่เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติหลังจากได้รับยากลิธيومทั้ง 10 ราย พบร่วมผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 70) และมีอายุน้อยกว่า 50 ปี (ร้อยละ 80) ในจำนวนนี้พบว่ามีผู้ป่วยครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติภายในระยะเวลา 1 ปีหลังจากเริ่มการรักษาด้วยลิธيوم ในขณะที่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90) เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติภายใน 3 ปีหลังจากได้รับลิธيوم ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในหนังสือจิตเวชศาสตร์ของ Sadock BJ และ Sadock VA¹⁷ ที่ว่าผู้ป่วยเพศหญิงจะมีความเสี่ยงสูงสุดที่จะเกิดภาวะไทรอยด์ออกซิโนต่ำ (hypothyroidism) ใน 2 ปีแรกที่ได้รับลิธيوم และผู้ป่วยที่มีประวัติญาติสายตรงเป็นโรคของต่อมไทรอยด์จะมีโอกาสเกิดภาวะไทรอยด์ออกซิโนต่ำหลังได้ลิธيومได้เร็วกว่า⁸ แต่ในการศึกษานี้ไม่ได้บันทึกข้อมูลประวัติการเป็นโรคของต่อมไทรอยด์ในญาติเดียวกัน จึงไม่ทราบว่ามีปัจจัยทางด้านพันธุกรรมต่อการเกิดภาวะไทรอยด์ออกซิโนต่ำ

หลังได้ลิธيومค่อนข้างเร็วหรือไม่ นอกจากนี้การศึกษาของต่างประเทศพบว่าส่วนใหญ่ผู้ป่วยที่เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติมีอายุมากกว่า 50 ปี 6-11 ซึ่งในการศึกษานี้ก็พบว่าผู้ป่วยที่เกิดภาวะไทรอยด์ออกซิโนต่ำหลังได้ลิธيوم ร้อยละ 80 อายุต่ำกว่า 50 ปี เช่นกัน

อย่างไรก็ตามแม้การศึกษานี้จะพบจำนวนผู้ป่วยที่เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติเพียง 10 ราย จนทำให้ไม่สามารถนำมามาคำนวณหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องในเชิงสถิติได้ แต่ก็พบว่าผู้ป่วยที่เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติภายใน 1 ปีแรก หลังการรักษาด้วยลิธيومมีจำนวนมากถึง 5 ราย นั้น อาจเป็น เพราะปัจจัยบางอย่าง เช่น เพศหญิง และอายุมากเนื่องจากผู้ป่วย 5 รายดังกล่าว พบร่วมเพศหญิง 2 ราย ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี ซึ่งอาจสัมพันธ์กับการเกิดภาวะไทรอยด์ออกซิโนต่ำโดยไม่มีอาการทางคลินิก (subclinical hypothyroidism) ที่พบได้มากในผู้ป่วยสูงอายุ¹⁸ อีกทั้งในการรักษาผู้ป่วยระยะยาวด้วยลิธيوم โดยเฉพาะในผู้ป่วยหญิงที่สูงอายุนั้น จะมีความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะไทรอยด์ออกซิโนต่ำมากกว่า¹⁰ นอกจากนี้ยังพบว่าการที่ออกซิโน TSH ค่อนข้างสูงตั้งแต่ก่อนได้รับลิธيومอาจสัมพันธ์กับการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติมากกว่า เพราะว่าผู้ป่วยที่มีออกซิโนต่ำสูงสุดของค่าปกตินั้นอาจมีแนวโน้มที่จะเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติได้มากกว่าผู้ป่วยรายอื่น ๆ

สำหรับปัจจัยอื่นอย่างที่อาจสัมพันธ์กับการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติคือระดับลิธيومในชีรั่มซึ่งผู้ป่วยที่มีระดับลิธيومในชีรั่มสูงจะสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของระดับ TSH ในชีรั่มด้วย¹⁹ และในการศึกษานี้ก็พบว่าผู้ป่วยที่เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติภายใน 1 ปี หลังได้ลิธيومมีระดับลิธيومเฉลี่ยในชีรั่มเท่ากับ 0.82 mmol/L ซึ่งมากกว่าผู้ป่วยที่เกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติภายใน 3 ปีหลังการรักษาด้วยลิธيوم ที่มีระดับลิธيومเฉลี่ยในชีรั่มเท่ากับ

0.79 mmol/L และมากกว่าในกลุ่มที่ไม่เกิดความผิดปกติของไทรอยด์ออร์โนนที่มีระดับลิเธียมเฉลี่ยในชีรั่มเท่ากับ 0.74 mmol/L เท่านั้น

อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้ ก็มีข้อจำกัดบางประการ ได้แก่ 1. เป็นการศึกษาแบบ retrospective cohort study ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน 2. ข้อจำกัดเรื่องจำนวนผู้ป่วยที่รักษาด้วยลิเธียมมีน้อย เนื่องจากเป็นลักษณะเฉพาะของโรงพยาบาลสงฆ์และคริ矜ทรที่เป็นโรงพยาบาลของโรงเรียนแพทย์ จึงมีจำนวนผู้ป่วยน้อยกว่า โรงพยาบาลเฉพาะทางจิตเวช อื่นๆ 3. ปัญหาของการเก็บข้อมูลจากบันทึกในเวชระเบียนซึ่งพบว่ามีเวชระเบียนสูญหายไปจำนวนหนึ่ง และมีการบันทึกข้อมูลในเวชระเบียนไม่ครบถ้วน ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างสมบูรณ์ และ 4. ปัญหาจากการส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการของไทรอยด์ออร์โนน และระดับลิเธียมในชีรั่ม ซึ่งมีการส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการน้อยกว่าที่ควรจะเป็นโดยจากเวชระเบียนของผู้ป่วยที่ได้รับลิเธียม 286 ราย มีผู้ป่วยเพียง 79 ราย (ร้อยละ 27.6) ที่ได้รับการตรวจ TSH ก่อนการรักษา และมีเพียง 73 ราย (ร้อยละ 25.5) ที่ได้รับการตรวจ TSH ช้า ระหว่างการรักษา ซึ่งโดยทั่วไปแล้วผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยลิเธียม ควรได้รับการตรวจการทำงานของต่อมไทรอยด์ก่อนการรักษาและตรวจช้าๆ อย่างน้อย 6 ถึง 12 เดือน¹⁷

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ก็คือการที่ผู้ป่วยหญิงที่รักษาด้วยลิเธียม และมีผลระดับออร์โนน TSH ในชีรั่มเพิ่มสูงค่อนข้างสูง แล้วพบว่าผู้ป่วยดังกล่าว มีโอกาสเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติได้มากกว่าผู้ป่วยอื่นๆ คงจะวิเคราะห์เช่นเดียวกันว่าควรจะได้มีการตรวจหาระดับออร์โนน TSH ในชีรั่มช้าๆ ทุก 6 เดือนในผู้ป่วยที่รักษาด้วยลิเธียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยหญิงที่อายุมาก อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้ เป็นเพียงการวิจัยในเบื้องต้นเท่านั้น คงจะต้องวิจัยเสนอว่าควรจะได้มีการศึกษาแบบ prospective ในจำนวนประชากรศึกษา

ที่มากกว่านี้ เพื่อสามารถหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดภาวะผิดปกติในเชิงสถิติได้ และนำผลที่ได้มาประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติอีกด้วย

สรุป

การเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติจาก การรักษาด้วยลิเธียมพบว่า สามารถเกิดขึ้นได้เร็วภายใน 1 ปีหลังเริ่มรักษาด้วยลิเธียม ซึ่งปัจจัยที่พบว่าอาจมีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะผิดปกติดังกล่าวก็คือผู้ป่วย เพศหญิง มีระดับลิเธียมในชีรั่มสูง และมีระดับออร์โนน TSH ในชีรั่มสูงตั้งแต่ก่อนการรักษา แต่เนื่องจากข้อมูลมีจำนวนน้อยทำให้เกิดข้อจำกัดในการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงสถิติ อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ บ่งชี้ว่าการเกิดภาวะไทรอยด์ออร์โนนต่ำโดยไม่มีอาการทางคลินิกจากการรักษาด้วยลิเธียมนั้น พบร้อยละ 27.6 และอาจพบได้เร็วแม้เพียงในปีแรกของการรักษา แพทย์จึงควรให้ความสำคัญต่อการเกิดผลข้างเคียงนี้ในการใช้ลิเธียมเพื่อการรักษาจะระยะยา และควรมีการศึกษาการเกิดภาวะต่อมไทรอยด์ทำงานผิดปกติจากลิเธียมแบบ prospective ในกลุ่มประชากรที่มากขึ้น เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดภาวะผิดปกติในเชิงสถิติต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Mitchell PB, Hadzi-Pavlovic D. Lithium treatment for bipolar disorder. Bull World Health Organ 2000;78(4):515-7.
- Ketter TA, Sachs GS, Bowden CL, Calabrese JR, Chang KD, Rasgon NL. Introduction. In: Ketter TA , ed. Advance in treatment of bipolar disorder. Washington, DC: American Psychiatric Publishing, 2005:1-9.
- Timmer RT, Sands JM. Lithium intoxication. J Am Soc Nephrol 1999;10(3):666-74.

4. Kowatch RA, Suppes T, Carmody TJ, Bucci JP, Hume JH, Kromelis M, et al. Effect size of lithium, divalproex sodium, and carbamazepine in children and adolescents with bipolar disorder. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry* 2000;39(6):713-20.
5. Viguera AC, Nonacs R, Cohen LS, Tondo L, Murray A, Baldessarini RJ. Risk of recurrence of bipolar disorder in pregnant and nonpregnant women after discontinuing lithium maintenance. *Am J Psychiatry* 2000;157:179-84.
6. Amdisen A, Andersen CJ. Lithium treatment and thyroid function. A survey of 237 patients in long-term lithium treatment. *Pharmacopsychiatry* 1982;15(5):149-55.
7. Bocchetta A, Bernardi F, Pedditzi M, Loviselli A, Velluzzi F, Martino E, et al. Thyroid abnormalities during lithium treatment. *Acta Psychiatr Scand* 1991; 83(3):193-8.
8. Terao T, Oga T, Nozaki S, Ohta A, Otsubo Y, Yamamoto S, et al. Possible inhibitory effect of lithium on peripheral conversion of thyroxine to triiodothyronine: a prospective study. *Int Clin Psychopharmacol* 1995;10(2):103-5.
9. Kirov G. Thyroid disorders in lithium-treated patients. *J Affect Disord* 1998;50(1):33-40.
10. Kusalic M, Engelsmann F. Effect of lithium maintenance therapy on thyroid and parathyroid function. *J Psychiatry Neurosci* 1999;24(3):227-33.
11. Bocchetta A, Mossa P, Velluzzi F, Mariotti S, Zompo MD, Loviselli A, et al. Ten-year follow-up of thyroid function in lithium patients. *J Clin Psychopharmacol* 2001;21(6):594-8.
12. Etling N, Levy M, Fouque F. Thyroid hormones in rats receiving increasing doses of lithium. *Ann Endocrinol* 1987;48(6):452-6.
13. Morihisa JM, Rosse RB, Cross CD, Balkoski V, Ingraham CA. Laboratory and other diagnostic tests in psychiatry. In : Hales RE, Yudofsky SC, Talbott JA, eds. *The American Psychiatric Press Textbook of Psychiatry*. 3rd ed. Washington, DC: American Psychiatric Press, 1999:281-314.
14. Rosse RB, Deutsh LH, Deuthsh SI. Medical assessment and laboratory testing in psychiatry. In: Sadock BJ, Sadock VA, eds. *Kaplan & Sadock's comprehensive textbook of psychiatry*. 7th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins, 2000: 732-55.
15. Kaplan HI, Sadock BJ. *Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry : behavioral sciences, clinical psychiatry*. 8th ed. Baltimore: Williams & Wilkins, 1998:256-68.
16. Kirov G, Tredget J, John R, Owen MJ, Lazarus JH. A cross-sectional and a prospective study of thyroid disorders in lithium-treated patients. *J Affect Disord* 2005;87(2-3):313-7.
17. Sadock BJ, Sadock VA. *Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry: behavioral sciences and clinical psychiatry*. 9th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins, 2003:1067-74.
18. Bemben DA, Hamm RM, Morgan L, Winn P, Davis A, Barton E. Thyroid disease in the elderly. Part 2. Predictability of subclinical hypothyroidism. *J Fam Pract* 1994;38(6):583-8.
19. Tellian FF, Rueda-Vasquez E. Effect of serum lithium levels on thyrotropin levels. *South Med J* 1993; 86(10):1182-3.